

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XCdo/20/2017
Identifikačné číslo spisu:	6812206057
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6812206057.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, z a ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, s o sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 C 125/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. marca 2015 sp. zn. 12 Co 495/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. marca 2015 sp. zn. 12 Co 495/2013 odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) odvolanie žalobkyne smerujúce proti uzneseniu Okresného súdu Revúca zo 17. apríla 2013 č. k. 3 C 125/2012-31, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa doručené súdu prvej inštancie 10. júla 2015 dovolanie, v ktorom uviedla, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Odvolanie odovzdala v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb (ReMax Courier Service, s.r.o.) s tým, aby bolo doručené súdu prvej inštancie. Tým v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. nastali právne účinky podania odvolania. So zreteľom na namietanú procesnú vadu žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona,

zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto treba dovolanie odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v § 239 O.s.p. sú vymenované uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné. V týchto ustanoveniach nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Prípustnosť podaného dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva. Bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Takúto vadu konania ale dovolací súd nezistil.

6. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že odmietnutím odvolania z dôvodu jeho oneskoreného podania, jej bolo odňaté právo konať pred súdom, robí tak neopodstatnene. Účinok, ktorý chcela žalobkyňa vyvolať podaním dovolania, preto z tohto dôvodu nenastal.

7. Šetrením v súdnom spise bolo zistené, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 13. júna 2013 (č. l. 33a spisu). Posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol 28. jún 2013 (piatok), ako správne uviedol odvolací súd. Odtlačok podacej pečiatky Okresného súdu Revúca na odvolaní žalobkyne (č. l. 34 spisu) potvrdzuje, že súd prvej inštancie prevzal odvolanie 1. júla 2013 od toho, kto mu ho fyzicky doručil; deň takéhoto prevzatia ale nemusí byť vždy bez ďalšieho dňom totožným s dňom podania odvolania.

8. V dôsledku argumentácie žalobkyne spočívajúcej v odovzdaní odvolania doručovateľskej obchodnej spoločnosti v posledný deň lehoty na uplynutie odvolacej lehoty, neúplnosti dovolania a nejednoznačnosti údajov o predmetnej zásielke uvedených na dokladoch predložených žalobkyňou v dovolaní, súd prvej inštancie, v intenciách prípisu najvyššieho súdu, vytvoril žalobkyni procesnú možnosť preukázania jej tvrdení o včasnom podaní odvolania ňou označenou doručovateľskou spoločnosťou (ReMax Courier Service, spol. s r. o.). Právny zástupca žalobkyne síce reagoval na výzvu súdu (č. l. 128 spisu), avšak predloženou listinou nepotvrdil, či obsahom zásielky k prepravnému listu č. 1551530943 bolo predmetné odvolanie. Súd prvej inštancie vyzval aj doručovateľskú spoločnosť, aby sa vyjadrila k tvrdeniam žalobkyne. Doručovateľská spoločnosť uviedla, že nepozná obsah doručovaných zásielok, a preto nemôže uviesť, či a kedy bolo predmetné odvolanie podané na poštovú prepravu.

9. Najvyšší súd má za to, že doručenie, resp. odovzdanie písomnosti súdu ktorýmkoľvek zvoleným spôsobom musí byť za každých okolností hodnoverným spôsobom preukázané, že k tomuto odovzdaniu, resp. doručeniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, hoci strana sporu tvrdí, že bolo odovzdané subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnenému Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov, súd stranu sporu vyzve, aby svoje tvrdenie preukázala.

10. Keďže údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v danom prípade v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania žalobkyne oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a žalobkyňa nepredložila hodnoverný doklad preukazujúci jej tvrdenie, najvyšší súd vychádzal z údajov, ktoré žalobkyňa relevantným spôsobom nespochybnila. V nadväznosti na to dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

11. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a treba ho odmietnuť podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.